ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים פז.

והא גבי קרעים דכתיב [1]על שאול ועל יהונתן בנו ותניא אמרו לו מת אביו וקרע ואחר כך נמצא בנו יצא ידי קריעה אמרי לא קשיא הא בסתם והא במפרש והתניא [א]אמרו לו מת אביו וקרע ואחר כך נמצא בנו לא יצא ידי קריעה (א) [ב]אמרו לו מת וכסבור אביו הוא וקרע ואחר כך נמצא בנו יצא ידי קריעה רב אשי אמר כאן בתוך כדי דבור כאן לאחר כדי דבור [ג]הא דקאמרת יצא ידי קריעה שנמצא בנו בתוך כדי דבור [ד]הא דאמרת לא יצא ידי קריעה לאחר כדי דבור והתניא [ה]מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף וכמדומה שמת וקרע ואחר כך מת לא יצא ידי קריעה אמר ר' שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא [ו]לא שנו אלא שמת לאחר כדי דיבור אבל בתוך כדי דיבור (ב) כדבור דמי [ה] [ז]והילכתא תוך כדי דבור כדבור דמי חוץ [ח]ממגדף [ט]ועובד עבודת כוכבים [י]ומקדש [כ]ומגרש:

מתני' אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת קיים לתאנים כולו קיים הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים אמרה קונם תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת הרי אלו שני נדרים:

גמ' מני מתניתין רבי ישמעאל דתניא [2]אישה יקימנו ואישה יפרנו אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת קיים לתאנים כולו קיים

הפר

רש"י

והא גבי קרעים דכתיב על על. דמשמע שאם מתו לו שנים קרובים או שלשה שחייב לקרוע על כל אחד בפני עצמו: **על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם ה'.** דהיינו פרטא: **ותניא מת אביו וקרע ואח"כ נמצא שהוא בנו.** שמת ולא אביו יצא ידי קריעה דעל על לאו דוקא. הכא נמי אותה לאו דוקא: **כאן בסתם כאן במפרש.** גבי קריעה שקרע סתם שלא על אביו ולא על בנו אבל במתניתין כגון שהפר בפירוש לשם בתו והלכך כיון דנמצא שאינו כך צריך להפר לשם אשתו שנדרה: **והתניא לא יצא ידי קריעה.** וקשיין ברייתא אהדדי: **והתניא.** דמסייע לרב אשי: **והלכתא תוך כדי דבור.** דהחוזר תוך כדי דבור כדבור דמי לכולהו מילי: **חוץ ממגדף.** מברך את השם: **ועובד עבודת כוכבים.** האומר לעבודת כוכבים אלי אתה דאדבור למודיה מחייב: **ומקדש.** אשה והמגרשה אע"פ שחזר בתוך כדי דבור אינה חוזרת: **מתני' אמרה קונם תאנים וענבים שאיני טועמת קיים לתאנים כל הנדר קיים.** אף הענבים שאין יכול להפר שוב אפילו אענבים. קסבר נדר שהוקם מקצתו הוקם כולו ובגמרא(ג) מפרש יקימנו יקים ממנו:

הפר

ר"ן

והא גבי קרעים דכתיב על שאול וגו'. והוה לן למימר דעל דוקא שיקרע לשם המת ולא שיטעה כאמר ואפי' הכי תנא אמרו לו מת אביו וקרע ואחר כך נמצא בנו יצא ידי קריעה אלמא על לאו דווקא ה"נ לימא אותה לאו דוקא: **לא קשיא הא בסתם הא במפרש.** הא דתניא אמרו לו מת אביו וקרע יצא לאו דוקא כשאמרו לו בפירוש מת אביו אלא כשאמרו לו (כפי') מת וסבור אביו ונמצא בנו ובהא יצא ידי קריעה אבל במפרש שאמרו לו מת אביו וקרע על דעת כן לא יצא דעל דוקא וכי קתני אמרו לו מת אביו לאו דוקא: **והתניא.** בניחותא דדוקא בסתם יצא אבל במפרש לא יצא ומתני' דקתני ה"ז יחזור ויפר במפרש שאמרו לו בפירוש נדרה אשתו ונמצאת שהיא בתו דבכי האי ודאי לא מהניא הפרה: **רב אשי אמר כאן בתוך כדי דבור כאן לאחר כדי דבור.** רב אשי לא אתא לאפלוגי אהאי דינא דבסתם דודאי מודה ביה דיצא ידי קריעה דהא ברייתא מוכחא הכי בהדיא דבסתם יצא ובכה"ג נמי בנדרים מהניא הפרה והקמה אלא לכי היכי דלא נדחוק נפשין דברייתא דקתני אמרו לו מת אביו לאו דוקא פריק שינויא אחרינא דבמפרש נמי משכחת לה דיצא כל שהודיעוהו שהוא בנו תוך כדי דבור לקריעתו ובכה"ג נמי בהפרה והקמה דמתניתין דקתני יחזור ויפר כשאמרו לו אחר כדי דבור דהפרה לאשתו שהיתה בתו: **והתניא.** בניחותא: **אבל בתוך כדי דבור אין חוזר וקורע.** שאע"פ שבשעה שקרע עדיין לא מת ולא הויא קריעה כלל כיון שמת תוך כדי דבור כמאן דקרע השתא דמי כי קרע נמי בטעות שהיה סבור שמת לו מת אחר א"נ הקים או הפר בטעות כיון שידע תוך כדי דבור מהני: **והלכתא תכ"ד כדבור דמי בר ממגדף ועובד עבודת כוכבים ומקדש ומגרש.** ובפרק יש נוחלין(ג) לא חשיב אלא תרי בר מעבודת כוכבים וקדושין ולא פליגי דמגדף בכלל עובד עבודת כוכבים ומגרש בכלל מקדש דליתקש יציאה להויה. מגדף היינו שאם גדף וחוזר בו תכ"ד לא הויא חזרה ועובד עבודת כוכבים שאם אמר לעבודת כוכבים אלי אתה וחזר בו לא הויא חזרה ומקדש ומגרש שאם קדש או גירש וחזר בו תוך כדי דבור לא מלי הדר ביה. ולא ידענא מ"ש הני ומנא להו לרבנן הכי. ונראה בעיני דבשאר מילי דלא חמירי כולי האי כשאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפי' תוך כדי דבור לא מהני. וראיתי לרבינו משה בר נחמן ז"ל בפרק יש נוחלין שכתב בשם ר"ת ז"ל (ד)דתוך כדי דבור כדבור דמי תקנתא הוא דתקון רבנן משום תלמיד הלוקח מקח ופגע בו רבו שיכול ליתן לו שלום והשוו מדותיהן בכל מילי בר מהני. ולא ניחא לי וכי ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה לעולם בקום עשה בנדרים אלא ודאי כדאמרן: **מתני' אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת קיים לתאנים כולו קיים.** אפי' לענבים ואינו יכול לחזור ולהפר: **אינו מופר עד שיפר אף לענבים.** אינו מופר לענבים עד שיפר להם בפירוש אבל לתאנים שהפר מופר. לשון אחר אינו מופר כלל אפילו לתאנים שלא כל הימנו להפר מקצתו: **אמרה קונם תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת הרי אלו שני נדרים.** לאו למימרא שיהא צריך הפרה לכל אחד ואחד בפני עצמו דהא שני נדרים הפרה אחת להן וכדתניא בתוספתא (פ"ו ה"א) היו עליה חמשה נדרים הפרה אחת לכולן אלא לומר שאם הפר או קיים אחד מהם יכול לקיים או להפר את השני:

גמ'

תוספות

והא גבי קריעה דכתיב על שאול ועל יהונתן דמיניה שמעינן קריעה על כל מת ומת ותניא אמרו לו מת אביו וקרע ואחר כך אמרו שהוא בנו יצא ידי קריעה אף על פי שלא קרע על זה הכי נמי נימא דאותה לאו דוקא ואם הפר לאשתו ונמצאת בתו מופר: **הא בסתם.** הך קריעה דקרע סתם נמי שהוא ומתניתין במפרש שאמר אני מיפר לאשתי: **רב אשי אמר** כאן שנמצא שהוא בנו תוך כדי דבור של קריעה דהוי כאילו לא קרע אלא לאחר שמיעה והא דתניא לא יצא ידי קריעה שנמצא לאחר כדי דבור: **והתניא.** בניחותא: **אמר רבי שמעון בן פזי.** מהא עיקר לאיתו וק"ק לישנא דיהא תניא דהא לא מייתי מידי אלא ממילתא דרבי שמעון בן פזי: **והלכתא** [illegible]

פירוש הרא"ש

והא גבי קרעים דכתיב על על. דשמעינן מינה דעל כל מת צריך לקרוע מדכתיב על שאול ועל יהונתן ואפ"ה [אם] בשעת קריעה כוון לאביו ונמצא בנו יצא ידי קריעה אלמא אע"ג דכתיב על לא בעינן שיהא [יודע] בשעת קריעה על איזה מת קרע וה"ה נמי אותה לאו דוקא: **באן בסתם באן במפרש.** הא דקאמר יצא ידי קריעה בסתם איירי שלא פירש על אביו והא דקתני אמרו לו מת אביו וקרע לאו דוקא אלא [illegible]

מסורת הש"ס

א) ב"ב קמט: ע"ש, ב) [ע"ב], ג) [ב"ב קמט:], ד) [ועיין תוספות ב"ק עג: ד"ה כי ותוספות ב"ב קמט:], ה) [שייך לע"ב].

תורה אור השלם

1. וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד הָעֶרֶב עַל שָׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל עַם יְיָ וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב: שמואל ב א יב

2. כָּל נֵדֶר וְכָל שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ: במדבר ל יד

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא יצא ידי קריעה (אמרו לו מת וכו' יצא ידי קריעה) תא"מ. ונ"ב מלשון הפירוש שאמר והתניא לא יצא ידי קריעה וקשיין ברייתא אהדדי נראה דלא היה גורס כאן שיטה כלל וכ"כ הרא"ש בפירושו דיש ספרים דלא גרסי כאן שיטה אלא גרסי בשיטה לא יצא ידי קריעה וכן גורס האלפסי כמו בספרים שבידינו סוף פ' אלו מגלחין וכן נראה מדברי הרמב"ם פ"ח דהל' אבל דבא"ל מת לו מת סתם לא יצא ידי קריעה וכן פסק הטור בי"ד בסי' ש"מ גבי דין קריעה אבל גבי הפרה לא פסק כן בסי' רל"ד ול"ע לייסב דבריו וכבר כתבתיו בס"ד: (ב) שם אבל בתוך כדי דיבור א"צ לקרוע והלכתא תוך:

עין משפט נר מצוה

מא א ב ג ד מיי' פ"ח מהל' אבל הלכה ח סמג עשין מדברי סופרים ב טור ש"ע י"ד סי' שמ סעיף כד [וברב אלפס מועד קטן פ"ג דף רלה וברא"ש סי' סט]:

מב ה ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף כה:

מג ז מיי' שם הלכ' ח ופ"ב מהל' שבועות הלכה יז-יט ופ"ב מהל' עדות הלכ' ג ופ"ו מהל' נחלות הלכה ו ופ"ב מהל' תמורה הלכה ד סמג עשין ט קו ולאוין רמא טוש"ע י"ד סי' רלד סעיף לא לב לג ופי' שמ סעיף כד כה וטוש"ע ח"מ סי' כט סעיף א וסימן רפא סעיף ז:

מד ח מיי' פ"ב מהל' עבודת כוכבים הלכה ט [וברב אלפס ב"ב פ"ח דף ריג ע"ש וברא"ש שם סי' מ]:

מה ט מיי' שם פ"ג הלכה ד:

מו י מיי' פ"ו מהל' אישות הלכה כב סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' מז סעיף ב:

מז כ מיי' פ"ו מהל' גרושין הלכה כח סמג עשין נ טור ש"ע אה"ע סי' קמה סעיף נט:

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]